

Oud zijn

*Nu de grote dingen verdwijnen
worden de kleine groot
wat zonlicht op de gordijnen
een appel, een snee vers brood.*

*Met hoeveel overbodigs
maken we ons leven stuk;
er is zo weinig nodig
voor wat eenvoudig geluk.*

*Zó zou ik oud willen wezen
klein bij de grote dood:
een goed boek om te lezen,
een appel, een snee vers brood.*

Het gedicht 'Oud-zijn' van de dichter Garmt Stuiveling (1907-1985) liet een oudere mij jaren terug eens zien. Het sprak haar bijzonder aan. We hadden zojuist een heel gesprek gehad over hoe het is om ouder te worden. Ze was al over de 80 jaar, slecht ter been en slecht-ziend. 'Eenvoudig zijn' zou ook niet misstaan als titel: van dit gedicht én van haar leven. Wordt een mens niet oud op dezelfde manier als zij/hij heeft geleefd?

Ook al ben je niet oud, je kunt even goed beseffen dat er maar weinig nodig is voor wat eenvoudig geluk! Nou ja, je dient je los te maken uit een op bezit- en maak-baarheid ingestelde cultuur en tijdsgeest. Dat is vaak een hele opgave. Zowel ons rijk-zijn (als samenleving zijn wij dat immers?) als onze armoede (vaak in stilte gedragen) vragen om onze wijsheid en verantwoordelijkheid. We zullen allemaal moeten omgaan met onze bestaans-angst. Als rijke omdat je veel, zo niet alles, te verliezen hebt. Als arme omdat je niets te verliezen hebt. Maar in beide gevallen kun je je afvragen: gaat het niet om het 'winnen' (of terug-winnen) van zoiets eenvoudigs als menselijke waardigheid?

Het gesprek met de oudere ging ook over wat zij als 'groot' in haar leven leerde zien: dat ze in haar werk en (ze heeft geen kinderen) in de woongemeenschap waar ze deel van uitmaakt veel met jongere mensen heeft kunnen omgaan. Dat ze haar liefdes-vermogens kwijt heeft gekund in haar werk, in vrijwilligerswerk, in mensen die ze ontmoet heeft in en rond de kerk, in gezamenlijke betrokkenheid op de wereld waarvan we deel uitmaken. 'Gemeenschap, gebed en gastvrijheid' – het waren de 3 g's die als 3 pijlers deze leefgemeenschap én haar leven hadden gevormd.

Waarom vertel ik hiervan? Ik zoek een antwoord op de crises van onze tijd die ons allen op één of andere wijze raakt. Ik kom dan toch tegen (en dat sterkt m'n geloof) een liefde die angst uitdrijft en bestaans-leegte weet te vullen. Die met weinig middelen dicht bij de schat weet te leven die wij in ons leven mogen ontdekken en delen.

Ik eindig met een regel uit een oud lied ('God is tegenwoordig, God is in ons midden' van Gerhard Tersteegen, Gezang 323 uit het 'oude liedboek voor de kerken'). Het heeft haar veel geholpen (en nog) om innerlijk stil te worden in tijden van gebed, samen en alleen. Het vertolkt mijn wens voor mezelf en voor u in deze tijd, ook in deze zomer- en vakantie-tijd. Ik hoop dat het een tijd mag worden van 'eenvoudig geluk' en van bezinning! Ik ga op vakantie en neem mee.... mijn schriftje met 'gedichten en gebeden die mij aanspraken'.

*'Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede
afgezonderd in uw vrede'*

ds Arie Gootjes

Komende activiteiten van de Raad van Kerken:

25 augustus 2013 Melbuul'n Oogstdankviering.

Website: www.raadvankerkenborne.nl

Facebook: raadvankerkenborne

Twitter: @RvKborne